

18.) FÁJLKEZELÉS PYTHONBAN**Az adatok tárolásának nagy jelentősége van a programozásban.**

Eddig az adataink csak addig éltek, amíg a programunk futott. Amikor a program futását befejeztük, az addig használt adatok elvesztek.

Ha tartósan szeretnénk rögzíteni adatainkat, annak két módszere van. Az egyik, ha fájlban tároljuk ezeket, a másik, ha adatbázist használunk. Ebben a fejezetben az elsőt alkalmazzuk.

Nézzük meg, hogy egy python programból hogyan érhetünk el egy **txt** vagy **csv** fájlt, tehát hogyan tudunk beolvasni, majd hogyan tudjuk feladatunk végeztével kiíratni txt, csv fájlba a végeredményt.

(A következő feladatok megoldásához előkészített nyersanyagokat (txt, csv) használunk fel.)

Adatok beolvasása**(18a.py)**

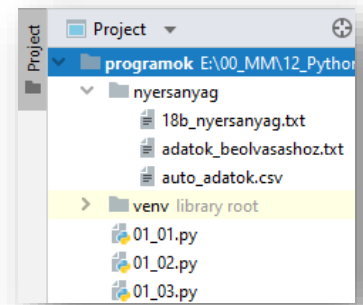
Készítsünk programot, melyben **beolvasunk** a programba egy előre elkészített txt fájlt! Ennél a feladatnál a **forrásfájlt és a programfájlt azonos mappában helyezük el!**

- Először másoljuk a nyersanyagot abba a mappába, ahol a programfájljainkat tároljuk.
- Majd hozzuk létre mellé a 18a.py program fájlt!
- A fájl elérése és megnyitása python programozásban az **open függvény** segítségével történik.
- Ha PyCharb-ban dolgozunk, akkor Ctrl + Shift + I billentyűkombinációval elérhetjük az **esetleges paramétereket**, amelyeket felhasználhatunk.
- Mi a file, a mode, és az encoding –ot fogjuk használni elsősorban.
- Tehát az **open parancs megadása után zárójelek között először sztring formátumban megadjuk a fájl pontos nevét**. Mivel azonos mappában van a nyersanyag és a forrásfájl, ezért csak aposztrófok között megadjuk a fájl nevét, kiterjesztéssel együtt!
- Az előző parancs létrehoz egy objektumot. Ahhoz hogy dolgozni tudjuk **egy változóba kell tennünk ezt az objektumot**. Ezért elé írunk egy változó nevet, jelen esetben „forras” néven.
- Az, hogy sikeres volt a megnyitás, az úgy fog kiderülni számunkra, ha lefuttatjuk a programot, és nem kapunk hibajelzést.
- Tehát ebben az esetben semmi látványos dolog nem történik, csak egyszerűen megnyitottunk egy txt fájlt!

Az előző példában a forrásfájl azonos mappában volt a programfájllal. De programozás során általában több nyersanyaggal, fájlal dolgozunk. Ezért célszerű külön almappában tárolni ezeket a fájlokat. Nézzünk erre példákat!

(18b.py)

- Hozunk létre egy „nyersanyagok” nevű mappát az eddigi programfájljaink mellé!
- Tegyük bele a 18b_nyersanyag.txt nevű fájlt a nyersanyag mappába!
- Ebben az esetben már nem elég csak a fájl nevét megadni, hanem ki kell egészíteni a **fájl elérési útjával!**
- A könyvtárstruktúra arra a szintjére kell hivatkozni, ahol a fájl most található.
- A PyCharm segít a nyersanyag nevének kiválasztásában. **A hely megadásának az elején „./” után adjuk meg az almappa nevét, majd „/” karakter után a fájl nevét!**


```
18b.py x
1 forras = open('./nye')
2
```

```
18b.py x
1 forras = open('./nyersanyag/1')
2
```

Találkozhatunk olyan esettel, hogy felfelé kell haladnunk a mappánkban. Ez akkor fordulhat elő, ha programfájlunk helyezkedik el az almappában és a nyersanyag a főmappában van. Ilyen esetben „../valami.txt” módon érhetjük el a nyersanyagunkat. Tehát két pont karakterrel haladunk egy mappányit felfelé!

Nagyon fontos, ha megnyitunk egy nyersanyag fájlt, azt be is kell zárni. Ennek akkor van jelentősége, ha nem csak olvassuk a fájlt, hanem írjuk is.

```
18b.py x
1 forras = open('./nyersanyag/18b_nyersanyag.txt')
2
3 forras.close()
```

(18c.py)

A pythonban létezik egy úgynevezett **context manager**, amellyel **egyszerűbben dolgozhatunk, ezért mi a későbbiekben ezzel fogunk dolgozni!**

- Ebben az esetben a „with” kulcsszóval kezdünk.
- Majd jöhet az **open függvény** az elérési úttal, mely után beírjuk az „as” utasítást és az **objektum nevét.**
- Ebben az esetben nem kell bezárnunk a megnyitott fájlt, akár olvasásról, akár írásról van szó.
- Ha **csak olvasásra (read)** szeretnénk megnyitni a nyersanyagunkat, akkor az open utasításon belül, a fájl helyének megadása után vesszővel elválasztva megadjuk az **’r’ paramétert.**
- Aztán **olvassuk ki az első sor tartalmát a fájlból a readline() utasítással!**
- Ha a 18c_nyersanyag.txt fájl első sorába beírunk olyan szöveget, amely ékezetet tartalmaz, majd bezárás után futtatjuk a programunkat, akkor látszik, hogy hibásan értelmezi az ékezetes betűket.

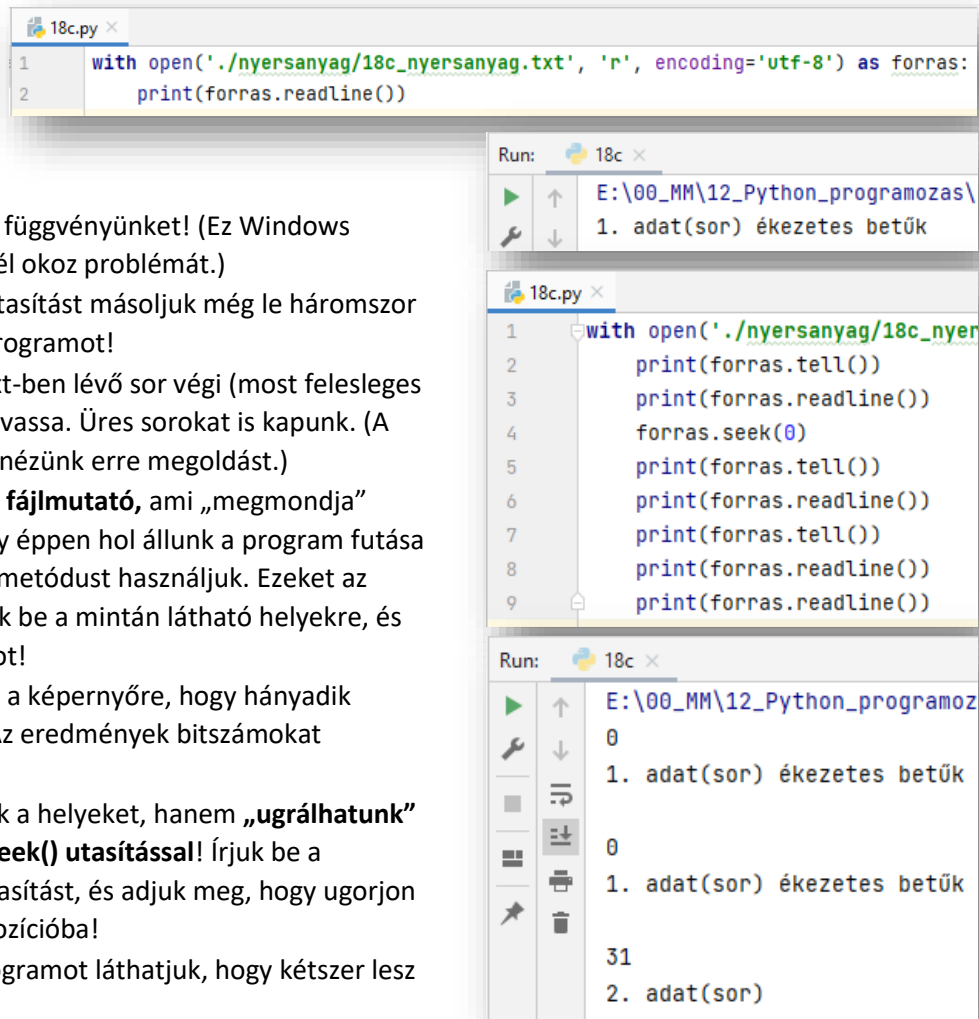
```
18c.py x
1 with open('./nyersanyag/18c_nyersanyag.txt', 'r') as forras:
2     print(forras.readline())
3
```

```
Run: 18c x
E:\00_MM\12_Python_prog
1. adat(sor)
```

```
18c.py x 18c_nyersanyag.txt x
1 1. adat(sor) ékezetes betűk
2 2. adat(sor)
3 3. adat(sor)
4 4. adat(sor)
5 5. adat(sor)
6 6. adat(sor)
```

```
Run: 18c x
E:\00_MM\12_Python_programozas\p
1. adat(sor) Ā@kezetes betűk
```

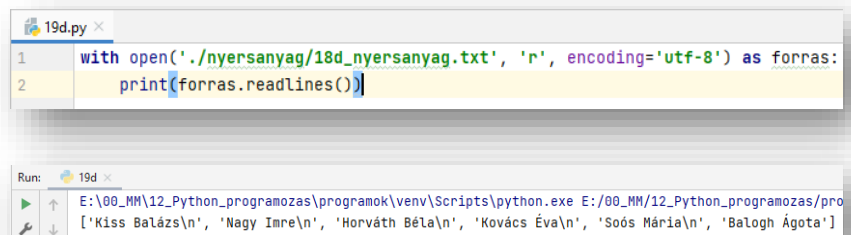
- Az előző probléma megoldására egy **encoding='utf-8'** paraméterrel egészítjük ki az open függvényünket! (Ez Windows operációs rendszernél okoz problémát.)
- Az előző readline() utasítást másoljuk még le háromszor és futtassuk újból a programot!
- Itt látszik a, hogy a txt-ben lévő sor végi (most felesleges „\n”) enterket is beolvassa. Üres sorokat is kapunk. (A későbbiekben, majd nézünk erre megoldást.)
- Van egy úgynevezett **fájlmutató**, ami „megmondja” nekünk bájtban, hogy éppen hol állunk a program futása során. Ehhez a **tell()** metódust használjuk. Ezeket az utasításokat másoljuk be a mintán látható helyekre, és futtassuk a programot!
- Azt látjuk, hogy kiírja a képernyőre, hogy hányadik karakternél járunk. Az eredmények bitszámokat jelentenek.
- Nem csak kiírhatjuk a helyeket, hanem **„ugrálhatunk” a pozíciók között a seek() utasítással!** Írjuk be a negyedik sorba az utasítást, és adjuk meg, hogy ugorjon vissza a 0. karakterpozícióba!
- Így ha futtatjuk a programot láthatjuk, hogy kétszer lesz kiírva az első sor!

(18d.py)

A következő programban nyissuk meg a 18d_nyersanyag.txt fájlt a tanult módon.

A **readlines()** utasítással az összes sor beolvasásra kerül és egy listában megjelenítődik. Egy-egy sor, egy-egy lista elem, sztring formátumban. (A sor végi „\n” vezérlő karakterek is látszódnak.)

(18e.py)

Mentsük le másként az előző programot, és csak írjuk át a readlines() utasítást **read()-re!** Ebben az esetben egymás alá íratjuk ki a fájl sorait!

Ezen **utasításoknak a hátránya, hogy memória túlcseréléshez is vezethet.** Ezért nem ezeket az utasításokat fogjuk használni, hanem a **for ciklus segítségével soronként dolgozunk!**

